

Опростила сам ову увреду

Од када сам била мала, од првог разреда основне школе, једна мала група девојчица ме је увек исмевала зато што сам носила наочаре. Сваки дан, од када дођем у школу из стопа би ми пришле и говориле би ми како не могу да видим таблу и како не знам да читам и пишем. Неки предмети ми нису ишли и за то су ме исмевале такође. То се понављало и било ми је доста тога. Рекла сам мами за то, али она је само рекла да ће проћи временом, што се није десило. Пошто то није успело, рекла сам учитељици. Сви смо следећи дан отишли код педагога. Исмевале су ме и даље, све док једна од њих није добила наочаре. Када смо ишле у школу ништа ми нису рекле, што је чудно јер ме обично вређају сваки дан. Нису ме исмевале дуже време и одједном смо почеле да се дружимо, јер су виделе да није лепо носити наочаре. Извиниле су ми се. Нисам знала да ли је боље да им опростим или не. Ипак сам опростила јер сам знала да и ја могу погрешити, дружимо се дуже време од како је то прошло и сада смо нераздвојне.

Милица Аџић 5/2